

عنوان مقاله:

نقش فضای باز، طبیعت و منظر در فضای آموزشی معماری جهت نیل به آموزش معماری معاصر ایرانی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی پژوهش در علوم و مهندسی و سومین کنگره بین المللی عمران، معماری و شهرسازی آسیا (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محمد مهدی احمدی پور - دانشجوی دکترای تخصصی، گروه معماری، واحد پردیس، دانشگاه آزاد اسلامی، پردیس، ایران

احمد میرزا کوچک خوشنویس - استادیار گروه ابنیه و بافت، پژوهشگاه میراث فرهنگی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

کمبودهای موجود در بخش فضاهای آموزشی معماری موجب قرارگیری دانشجویان در محیط هایی می شود که جدا از چینش فضایی متفاوت با کلاس های آموزشی دیگر رشته های تحصیلی تفاوت خاص دیگری مشاهده نمی شود و پاسخگوی نیازهای روانی افراد نمی باشد. در حقیقت، عدم درک مناسب از موضوع آموزش معماری خصوصا در دوره معاصر به دانشجویان و نیاز به تمرکز ذهن در طول فرآیند طراحی و همچنین دوری از حس بی حوصلگی و حواس پرتی در هنگام آموزش معماری، درک نقش فضای آموزشی بر کاربران مورد کم لطفی قرار گرفته است. در پژوهش حاضر با استفاده از روش توصیفی تحلیلی و مطالعه اسناد معماری، نخست نیازهای روحی و روانی افراد جهت استفاده مطلوب از فضای آموزشی استخراج گردیده است و سپس با بهره گیری از نقش طبیعت و منظر مناسب در فضاهای باز آموزشی به ایجاد ارتباط و تعامل میان انسان و عوامل مذکور پرداخته شده است و با ارائه راهکار فضایی مطلوب که همان استفاده از طبیعت و برقراری ارتباط میان فضاهای باز و بسته آموزشی از طریق ایجاد منظر مناسب می باشد، در جهت افزایش کیفیت آموزش معماری معاصر ایرانی تلاش شده است.

کلمات کلیدی:

آموزش معماری معاصر، طبیعت و منظر، فضاهای باز و بسته آموزشی، تمرکز ذهن

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1407903>

